

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У 13597/10 (2009)
02.06.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Обрада Андрића, чланова већа, са судијским помоћником Весном Чогурић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца П. Д. из Г. М. Улица ...са пребивалиштем Лб. ..., чији је пуномоћник Владимир Марушић адвокат из Горњег Милановца улица Рајићева број 30, поднетој против решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије Дирекције полиције Управе за управне послове 03/10 број 204-1-16482-1/2007 од 13.10.2009.године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције Управе за управне послове број 204-1-16482-1/2007 од 13.10.2009.године.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиоца за отупст из држављанства Републике Србије.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 10.децембра 2009.године, заведеној под бројем У.8549/09, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, истичући да у поновљеном поступку тужени орган није поступио у складу са примедбама и налозима Врховног суда Србије из пресуде У.397/08 од 10.12.2008.године. Тужилац испуњава законске обавезе према малолетној деци према пресуди о разводу брака П.247/02 од 8.9.2002.године Општинског суда у М. а што произилази из извештаја Центра за социјални рад Г. М. од 18.9.2009.године заведеног код тог органа 25.9.2009.године. Стога је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

У Управном суду су дана 1.1.2010.године на основу члана 89. и члана 90. став 1 Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС” број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и Окружних судова у којима није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд сагласно члану 29. став 1. истог закона.

Решавајући у овој управној ствари, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог закона, а све на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао:

-тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је у поновном поступку

поступајући по пресуди Врховног суда Србије У.397/08 од 10.12.2008.године којом му је наложено да отклони пропусте на које је указано, правилно утврди чињенице које су битне за утврђивање права тужиоца по захтеву за отпуст из држављанства Републике Србије, одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије. За своју одлуку тужени је дао разлоге у образложењу оспореног решења да тужилац не испуњава законске услове за отпуст из држављанства на основу члана 28. став 1. тачка 4. Закона о држављанству Републике Србије (“Службени гласник Републике Србије” број 135/04 и 90/2007) јер је у поновном поступку на основу акта Центра за социјални рад за општину Г. М. број 204-85/1 од 18.9.2009.године утврђено да исти не испуњава услове за отпуст из држављанства Републике Србије.

По налажењу Управног суда оспорено решење је донето уз повреду правила поступка из члана 235. став 1. у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку и одредбе члана 61. Закона о управним споровима. Наиме, тужени не даје довољне и законите разлоге за своју одлуку да тужилац не испуњава законске услове за отпуст из држављанства Републике Србије. Ово са разлога, јер у образложењу оспореног решења наводи да према акту Центра за социјални рад за општину Г. М. број 204-85/1 од 18.9.2009.године утврђује да тужилац не испуњава услове за отпуст из држављанства Републике Србије док из наведеног акта заведеног код тог Центра 25.9.2009.године, произлази другачије чињенично стање од којег зависи право тужиоца, како то он основано истиче и у тужби, да тужилац у потпуности измирује своје обавезе за издржавање своје малолетне деце уплаћујући износе на име издржавања на жиро-рачун ћерке К. П. из Г. М.. Према томе у образложењу оспореног решења доведени су у сумњу дати разлози у погледу одлучне чињенице од којих зависи право тужиоца, а који би упућивали на одлуку каква је дата у диспозитиву истог. Због учињене наведене битне повреде правила поступка Закона о општем управном поступку и члана 61. Закона о управним споровима (“Сл.лист СРЈ” бр.46/96) који се примењује на основу чл. 77. ст.1. Закона о управним споровима (“Сл.гласник РС” бр.111/09) то суд налази да су наводи тужбе тужиоца основани.

На основу изложеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је тужбу уважио и оспорено решење поништио на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), стим што су правна схватања и примедбе суда у погледу поступка

изнети у овој пресуди и обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима а које се одредбе примењују на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 02.06.2010. године, 17 У 13597/10 (2009)

Записничар
Весна Чогурић

Председник већа – судија
Невена Милојчић

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

Н.М.